

SCENARIUSZ ZAJĘĆ Z EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W KLASIE II SP

Temat zajęć: Dobry kolega

Cele:

Ogólne:

- definiowanie nowych pojęć,
- doskonalenie umiejętności słuchania, wypowiedzania się i czytania,
- tworzenie rodziny wyrazu,
- kształcenie umiejętności trafnego wnioskowania i oceniania

Operacyjne:

uczeń:

- czyta z podziałem na role,
- wyjaśnia powiedzenie „Polegać na kimś jak na Zawiszy”,
- rozumie znaczenie pojęć: charakterystyka, rycerskość, dobro,
- tworzy katalog cech dobrego kolegi,
- potrafi dokonać oceny człowieka w odniesieniu do jego czynów i działań,
- tworzy rodziny wyrazów: kolega i dobro,
- udziela odpowiedzi na pytania,
- zgodnie pracuje w zespole.

Metody:

- praca z tekstem,
- metoda plakatu,
- elementy dramy.

Formy:

- indywidualna jednolita
- grupowa zróżnicowana

Środki dydaktyczne: podręcznik, zeszyt ćwiczeń, kredki, nagranie muzyczne, małe karteczki, szary papier

Przebieg zajęć:

1. Nawiązanie do tematu. (3 min)

Zabawa na powitanie „Powiedz coś miłego koledze/koleżance”.

Dzieci poruszają się swobodnie po sali przy dowolnej muzyce, witają się i mówią sobie coś miłego.

Informuję uczniów o tym, że na dzisiejszych zajęciach będziemy pracować w szybkim tempie, ponieważ zaplanowałam wiele ciekawych zabaw i ćwiczeń, które pomogą zrozumieć nam, jaki powinien być prawdziwy przyjaciel.

W ciągu całej lekcji będę stosować technikę motywującą do nauki „**szybkie tempo**”.

Zastosowanie tej techniki pozwoli mi na:

- aktywne zaangażowanie wszystkich uczniów w czasie lekcji, ich mobilizację,
- niedopuszczenie do rozproszenia uwagi uczniów,
- wprowadzanie w czasie lekcji ćwiczeń i zajęć różniących się od siebie sposobem pracy.

2. **Słuchanie opowiadania R. Przymusa „Charakterystyka przyjaciela” czytanego z podziałem na role przez dobrze czytające dzieci (nauka czytania tej czytanki była dodatkową pracą domową uczniom chętnym). (5 min)**

Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat treści opowiadania. Odpowiadają na pytania:

- Jakie zadanie mieli wykonać chłopcy i jak się z niego wywiązali?
- Dlaczego chłopcy uważali, że charakterystyka przyjaciela nie jest taką prostą sprawą?

N. Wyjaśniam znaczenie powiedzenia: *Polegać na kimś jak na Zawiszy*, np.:

Zawisza Czarny to sławny i jeden z najdzielniejszych rycerzy polskich. Niepokonany na turniejach, symbol prawości i wzór rycerskich zalet. W pamięci ludzi pozostała szczególnie jedna z jego zalet dotrzymywanie danego słowa. Do dnia dzisiejszego przetrwało powiedzenie *Polegać na kimś jak na Zawiszy*.

Dzieci czytają informację w podręczniku.

3. **Tworzenie krótkiej charakterystyki. (4 min)**

Dzieci tworzą pary. Obserwują się nawzajem, a następnie wypowiadają się na temat wyglądu (np. oczy, włosy, wzrost) i charakteru partnera.

N. umieszcza na tablicy kartonik z wyrazem CHARAKTERYSTYKA i pyta

Co to jest charakterystyka?

W tym momencie zajęć zastosowałam technikę motywującą do nauki „**runda bez przymusu**”. Proszę kolejno wszystkich uczniów o zabranie głosu, jeśli ktoś nie ma nic do powiedzenia mówi „pasuję”.

Technika ta daje wszystkim uczniom:

- możliwość wypowiedzenia się,
- wzmacnia zainteresowanie (w oczekiwaniu na swoją kolej lub w celu konfrontacji wypowiedzi swojej i innych),
- zmusza do rozważnego korzystania z prawa „pasuję”(to też może łączyć się z ryzykiem),
- eliminuje napięcie związane z ocenianiem, ponieważ nie ma przymusu odpowiedzi.

4. Pisanie odpowiedzi na pytanie związane z opowiadaniem – wyszukiwanie w tekście fragmentów na podany temat. (3 min)

Co zawiera charakterystyka?

5. Zabawa orientacyjno-porządkowa „Cebula”. (3 min)

Dzieci tworzą dwa koła: zewnętrzne i wewnętrzne. Dzieci z koła wewnętrznego ustawione są twarzami do dzieci z koła zewnętrznego. Obserwują się nawzajem w parach. Na mój sygnał odwracają się plecami i zmieniają coś w swoim wyglądzie. Następnie, na kolejny sygnał, odwracają się twarzą do siebie i mówią, co zmieniło się w wyglądzie osoby stojącej naprzeciwko. Potem zmieniają partnera, np. koło zewnętrzne przesuwa się o jeden krok w lewo i zabawa trwa dalej.

6. Układanie pozytywnego opisu przyjaciela. (7 min)

Plakat „Dobry kolega”.

Dzieci siedzą w kręgu, wewnątrz którego znajduje się plakat z napisem „Dobry kolega”. Dzieci otrzymują po 3, 4 karteczki. Piszą na nich najważniejsze, według nich, cechy dobrego kolegi. Chętne dziecko czyta swoje wyrazy i układa je wokół napisu. Następne dzieci odczytują zapisane przez siebie cechy i układają je w promyki. Tworzą nowe promyki z cech, których jeszcze nie było. Dzieci przeliczają wyrazy w promykach i ustalają hierarchię ważności cech dobrego kolegi.

7. Tworzenie katalogu cech dobrego kolegi. Zapisywanie przymiotników, które opisują dobrego kolegę. (5 min)

8. Zabawa słowna „Wytłumacz mi”. (5 min)

N. Inspiruję dzieci do wypowiedzi na temat znaczenia dobroci w życiu człowieka. Stawia pytania:

- Co to jest dobro?
- O kim możemy powiedzieć, że jest dobry?
- Czy dobro jest ważne, potrzebne w życiu? Dlaczego?
- Czy mylisz czasami o sobie, że jesteś dobry/dobra? Kiedy tak mylisz?

W tym momencie zajęć zastosowałam **technikę motywującą do nauki „głosowanie”**.

Po udzieleniu odpowiedzi na kolejno stawiane pytania (przez chętne lub wskazane dziecko), pytam wszystkich uczniów, czy się zgadzają z opinią kolegi/koleżanki. Uczniowie udzielają odpowiedzi poprzez podniesienie światła zielonego - jeśli się zgadzają, światła żółtego - jeśli nie do końca się zgadzają, światła czerwonego - jeśli się nie zgadzają (uczniowie dysponują trzema kartonami, na każdym inny kolor światła – analogia do świateł na skrzyżowaniu).

Zastosowanie tej techniki pozwala:

- na sprawdzenie toku myślenia uczniów bez zwalniania tempa pracy,
- na uniknięcie zbędnych komentarzy.

9. Zabawa „Graficzne skojarzenia”. (3 min)

Klasa podzielona jest na dwie grupy. Dzieci otrzymują małe karteczki oraz przybory do rysowania. Ich zadaniem jest wyrażenie w formie graficznej (np. symbolu, rysunku) własnego skojarzenia ze słowem **dobro**. Dzieci prezentują swoje rysunki, grupują takie same. Swobodnie rozmawiają o swoich pracach.

10. Tworzenie rodzin wyrazów (bez zapisywania): kolega, dobro. (2 min)

11. Podsumowanie. (3 min)

W końcowej części lekcji zastosuję technikę „**zdania podsumowujące**”, mianowicie proszę uczniów o dokończenie zdań:

- Charakterystyka jest to...
- Prawdziwy przyjaciel jest...
- Dobro jest w nas, bo...

12. Zadanie i wyjaśnienie pracy domowej. (2 min)

Pracę domową uczniowie mogą sobie wybrać spośród czterech propozycji:

- Na kartce z bloku rysunkowego narysuj swego przyjaciela.
- Wypisz w zeszycie cechy, którymi charakteryzuje się twój przyjaciel.
- Napisz w zeszycie przynajmniej cztery zdania o swoim przyjacielu.
- Napisz w zeszycie rodzinę wyrazu „przyjaciel”.

Każdy uczeń otrzymuje karteczkę z propozycją pracy domowej, aby w domu, po namyśle mógł dokonać wyboru i wykonać pracę.

Opracowała
Krystyna Zabrocka